

ทิศทางพัฒนายางพาราไทยสู่ความเป็น"สุดยอดของโลก"

แม้ปัจจุบันประเทศไทยนับเป็นประเทศที่ยังคงรองความเป็นหนึ่งในการผลิตยางพาราได้มากที่สุดในโลกถึงปีละ 3.3 ล้านตัน และเป็นผู้ส่งออกยางพาราไปยังตลาดโลกรายใหญ่มาอันดับหนึ่งเช่นกันถึงปีละ 2.8 ล้านตัน หรือ 1 ใน 3 ที่ส่งออกยางพาราไปตลาดโลกจากทั้งหมดเกือบ 9 ล้านตันแต่กระนั้นหากมองถึงประเทศคู่ค้าสำคัญของไทยอย่างประเทศจีนที่ไทยส่งออกมากที่สุดถึง 33% จากปริมาณที่ส่งออกทั้งหมด กลับเข้าใจว่า ยางพาราทั้งหมดที่จีนนำเข้าเป็นของประเศมาเลเซีย เท่ากับว่าชาวโลกและประเทศคู่ค้ายังไม่รู้จักยางพาราไทยดีพอเหมือนกับคนไทยที่มีความภูมิใจในความเป็นหนึ่งในการผลิตและส่งออก ที่สำคัญการส่งออกยางพาราไทย ส่วนใหญ่ยังเป็นการส่งออกในรูปแบบของวัตถุดิบถึง 90% มีการแปรรูปภายในประเทศเพียง 10% ซึ่งแต่เป็นการแปรรูปโดยบริษัทต่างชาติที่มาลงทุนในประเทศไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการยางรถยนต์ ด้วยเหตุนี้ ทางสมาคมผู้ผลิตยางพาราแห่งประเทศไทย ชุมนุมสหกรณ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงเล็งเห็นไปในทางเดียวกันว่า ถึงเวลาแล้วที่คนไทยจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้องควรหาแนวทางยกระดับยางพาราไทยให้เป็นที่รู้จักของชาวโลกว่า ยางไทยนั้นรองความเป็นหนึ่งหรือสุดยอดของยางโลกอย่างแท้จริง จึงร่วมจัดการเสวนาเรื่อง "ยางไทย...สุดยอดของโลก" ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน เมื่อเร็วๆ นี้ ซึ่งหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างมองว่า ถึงเวลาแล้วที่ประเทศต้องยกฐานะของยางพาราไทยสู่ความเป็นเลิศในทุกๆ ด้าน ทั้งปริมาณการผลิต คุณภาพ การส่งออก และการแปรรูปอย่างแท้จริงให้สมศักดิ์ศรีในฐานะที่ประเทศผลิตยางพารามากที่สุดของโลก นายเพิก เลิศวังพง ประธานชุมนุมสหกรณ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย กล่าวว่า ทุกวันนี้เกษตรกรชาวสวนยางไทยมีความแข็งแกร่ง และไม่ด้อยกว่าเกษตรกรสาขาอื่นจะเห็นได้ว่า ปัจจุบันเกษตรกรชาวสวนยางกว่า 2 แสนครอบครัว และมีผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนยางพารา 6 ล้านคน ผลิตยางพาราเป็น 1 ใน 3 ของโลก คือมีพื้นที่ปลูกกว่า 17 ล้านไร่ กรี๊ดแล้วกว่า 11 ล้านไร่ ให้ผลผลิตปีละ 3.3 ล้านตัน ขณะที่อินโดนีเซียมีพื้นที่ปลูก 20 ล้านไร่ มีผลผลิตเพียง 2.7 ล้านตัน แม้ว่าเกษตรกรชาวสวนยางไทยมีการพัฒนาไปในระดับหนึ่งแล้ว แต่ในความเป็นจริงไทยมีศักยภาพอีกมาก เนื่องจากพบว่า มีพันธุ์ยางพาราบางพันธุ์สามารถให้ผลผลิตถึงไร่ละ 500 กก./ปี ดังนั้นในอนาคตการผลิตยางพาราของไทยน่าจะไปได้ไกลกว่านี้ หากเกษตรกรเปลี่ยนแปลงพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตสูง ซึ่งสอดคล้องกับที่จะให้ยางพาราไทยสู่ความเป็นหนึ่งของโลกนั้น การพัฒนาพันธุ์ถือเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะปัจจุบันกว่า 80% เกษตรกรยังคงใช้พันธุ์เดิมคือพันธุ์อาร์อาร์ไอเอ็ม 600 (RRIM 600) มีผลผลิตไร่ละ 270 กก./ปี และพันธุ์อื่นบ้างประปราย อาทิพันธุ์อาร์ไอที 251 (RIT 251) ทั้งที่ความเป็นจริง งานวิจัยพันธุ์ยางพาราของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ได้มีการพัฒนาวิจัยพันธุ์ยางเป็นจำนวนมาก บางพันธุ์ได้มีการรับรองพันธุ์ไปแล้วว่าน่าจะสามารถปลูกได้ หากไม่กล้าทำตลาดก็ควรขายลิขสิทธิ์ให้เอกชนดำเนินการต่อไป เพราะจะส่งผลดีต่อภาพรวมของประเทศไทย ด้านนายสุจินต์ แม้นเหมือน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กล่าวถึงทิศทางของการพัฒนาพันธุ์ยางพาราไทยว่า สถาบันวิจัยยางเป็นราชการเต็มตัวเป็นหน่วยงานที่ทำงานตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ทำหมดทุกเรื่องตั้งแต่การวิจัยว่าปลูกอย่างไร สถานที่ไหน แปรรูปอย่างไร อุตสาหกรรมเบื้องต้นเป็นอย่างไร รวมทั้ง

ผลิตภัณฑ์ต่อไปเมื่อเป็นไปได้ไม่ว่าจะทำอะไร สำหรับผลงานเด่นคือเรื่องพันธุ์ยาง ปัจจุบันมีพันธุ์ยางชั้น 1 หลัๆ อยู่ 2 พันธุ์ คือพันธุ์อาร์อาร์ไอที 251 และอาร์อาร์ไอที 226 คือพิจารณาตัวเลขของพันธุ์ 251 ผลิตเป็นน้ำยางค่อนข้างดี เคยมีตัวเลขสูงถึงไร่ละ 600 กก./ปี ได้ทำการทดสอบเกิน 15 ปีมาแล้ว แต่ค่าเฉลี่ยทั้งประเทศตกอยู่ที่ไร่ละ 276 กก./ปี "ในปี 2551 ประเทศไทยมีรายได้จากการส่งออกยางพารา 3.4 แสนล้านบาท ในปี 2552 มีรายได้ 3.3 แสนล้านบาท แต่เป็นส่งออกยางรมควันและยางแท่ง ทั้งที่ยางพารายังทำอะไรได้อีกมากอย่างลือลาง แต่เราติดปัญหาด้านการตลาด ก่อนหน้าเคยมีโครงการนำยางมาเป็นส่วนผสมในการทำถนน หากเราใช้ยางพาราเพียง 20% ของถนนในประเทศไทย ก็จะช่วยให้เกิดการใช้จ่ายพาราอย่างมหาศาลครับ" นานยสุจินต์กล่าว ส่วนนางประนาค พิพิชกุล เศรษฐกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กล่าวว่า ในปี 2553 มีการใช้ยางพาราภายในประเทศเพิ่มจากอดีตที่เคยใช้ราว 3 แสนตัน มาเป็น 4 แสนตัน ส่วนการส่งออกปี 2553 คาดว่าจำนวน 2.8 ล้านตัน โดยจีนเป็นอันดับ 1 คิดเป็น 33% ตามด้วยมาเลเซีย ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรปอีก 24 ประเทศ อีก 10 ปีข้างหน้า แนวโน้มความต้องการยางพาราของตลาดโลกเติบราว 2.86% และในปี 2555 คาดว่าโลกจะมีความต้องการยางธรรมชาติถึง 10 ล้านตัน โดยตลาดญี่ปุ่นขยายตัวสูงถึง 22% ซึ่งหันนำเข้ายางพาราจากอินโดนีเซียที่มีราคาถูกกว่า ฉะนั้นอนาคตตลาดยางของไทยฝากกับจีน รัสเซีย และอินเดีย แต่นำเข้าเป็นห่วงคือตามแนวประเทศเพื่อนบ้านของจีน มีพื้นที่กว่า 30 ล้านไร่ หากจีนมีการสัมปทานปลูกยางพาราก็น่าวิตก ดังนั้น การที่จะให้ประเทศไทยมีความยิ่งใหญ่ในเรื่องยางพาราต่อไป ควรใช้มาตรฐานแนวทางมาตรการแก้ปัญหาให้ยางในรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ขณะที่ ดร. พูนพิภพ เกษมทรัพย์ หัวหน้าภาควิชาพืชสวน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กล่าวว่า ต่อไปหากได้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือแปรรูปยางพาราขึ้นมา ก็จะเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับประเทศไทยมากขึ้นตามด้วย เพราะจะต้องยอมรับว่ามูลค่าเพิ่มจากยางพาราในปัจจุบันต้องตกอยู่ในมือของชาวต่างชาติ มาลงทุนในประเทศไทย ทั้งบริษัทผลิตยางรถยนต์ ยางมอเตอร์ไซค์ เป็นต้น อนาคตประเทศไทยควรนำเอาองค์ความรู้มาพัฒนาเองเพื่อให้เกิดการพัฒนาการสร้างมูลค่าขึ้นมา จากเดิมที่ไทยแปรรูปยางพาราเพียง 10-12% เท่านั้น หากแปรรูปเพิ่มเป็น 20% เงินก็จะเข้ากลับสู่ประเทศไทยจำนวนมาก โดยเฉพาะแปรรูปทำเป็นผลิตภัณฑ์ลือลาง ถุงมือยาง หรือถุงยาง เป็นต้น นายบุญหาญ อู่อุดมยิ่ง อดีตประธานกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง สภาอุตสาหกรรมยางพาราแห่งประเทศไทย กล่าวถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราไทย ว่า อุตสาหกรรมยางพาราในประเทศไทยมีความแข็งแกร่งระดับหนึ่ง มีผู้ประกอบการที่เป็นคนไทยผลิตลือลางที่เป็นแบรนด์ที่เป็นคนไทย ที่เหลือเป็นผลิตภัณฑ์ถุงมือยางและผลิตภัณฑ์ยางที่ใช้ในงานวิศวกรรม ผู้ประกอบการอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้ประกอบการต่างชาติ ซึ่งต่างชาตินั้นมีเทคโนโลยี แต่ไม่มีวัตถุดิบ ต้องเข้ามาประเทศไทย อย่งไรก็ตาม ในอนาคตไทยยังมีโอกาสทำเงินได้มากกว่านี้หลายเท่าตัว เนื่องจากไทยมีวัตถุดิบมากมาย ฉะนั้นอุตสาหกรรมยางพาราไทยยังมีโอกาส เนื่องจากขณะนี้ทางคณะรัฐมนตรี ได้มีการอนุมัติจัดตั้งสถาบันวิจัย วิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องยาง ซึ่งขึ้นอยู่กับกระทรวงอุตสาหกรรม ต่อไปอุตสาหกรรมยางจะเจริญเติบโตอย่างแน่นอน ทั้งหมดนั้นเป็นมุมมอง แม้ว่าแต่ละท่านจะมีความรู้จากแต่ละสาขา แต่พอสรุปได้โอกาสที่จะทำให่วงการยางพาราไทยมาสู่ความเป็นหนึ่งของโลกนั้น ถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทยต้องส่งคายนาวงการยางพาราไทยตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำนั่นเอง

แหล่งข่าว: <http://www.komchadluek.net/detail/> วันที่ 8 มิถุนายน 2553